

Steun de antifascistische comités in Griekenland!

Minstens 34 laagbetaalde migrante landbouw-
 arbeiders in Griekenland zijn opgenomen
 in het ziekenhuis als gevolg van de kogelregen die
 ze kregen als antwoord op hun vraag naar hun zes
 maanden achterstallig loon.

Deze agressie is geen toeval, maar de uitdrukking
 van een klimaat van racisme, waarin het fascistische
 Gouden Dageraad, dat in recente peilingen 9 tot 12%
 haalt, een sleutelrol speelt. Trots en ongestraft publice-
 ren ze hun paramilitaire aanvallen op migranten. Dage-
 lijks zijn er racistische aanvallen in het land, waarbij er
 nu en dan een dode valt. Ook homoseksuelen en linkse
 militanten worden gevisieerd.

Een humanitaire catastrofe, uitgevoerd onder de au-

spiciën van de Trojka, voltrekt zich. Niet enkel mi-
 granten, maar de volledige werkende klasse wordt
 getroffen: gepensioneerden, werkenden, werklozen,
 jongeren, vrouwen, mannen. 250.000 mensen zijn da-
 gelijkse afhankelijk van voedselpakketten, 27% van de
 bevolking en 60% van de jongeren is werkloos. Het
 aantal zelfmoorden explodeert. Kankerpatiënten raken
 niet meer aan hun medicijnen. Kinderen die flauwval-
 len in de klas zijn al lang geen nieuws meer. Het is
 uit de hieruit voortvloeiende wanhoop dat fascisme
 opnieuw een voedingsbodem kan vinden. En ondertus-
 sen gaan de besparingen en privatiseringen schijnbaar
 onverstoord door.

Lees verder op de volgende pagina

**Stort een bijdrage op
 rekeningnummer
 BE05 0012-2824-0975
 van Blokbuster met
 vermelding 'Griekenland'**

Meer over Griekenland in
 deze nieuwsbrief: p. 1-10

NIEUWSBRIEF BLOKBUSTER

Dat kapitalisme in crisis komt is een wetmatigheid. Dat het fascisme daarop automatisch kan teren is dat niet. De leiding ter linkerzijde nam tot dusver haar verantwoordelijkheid op noch in de strijd van de Griekse werkende klasse de afgelopen jaren tegen besparingen en privatiseringen, noch in de strijd tegen het fascisme.

Willen we die strijd op een effectieve manier voeren, dan zullen we ons van onderuit moeten organiseren. Zo werden reeds vele tientallen antifascistische comités opgericht in Griekenland, die met extreem beperkte middelen een werking trachten te ontplooiën. Het doel moet daarbij zijn om via een actieve solidariteit mensen te betrekken en te organiseren in de strijd tegen niet enkel het fascisme maar ook het kapitalisme en samen te werken aan een echt, socialistisch alternatief. Ook onze Griekse zusterorganisatie Xekinima spant zich maximaal in bij de uitbouw van deze antifascistische comités.

Omdat de crisis van het kapitalisme zich niet beperkt toe één land, zijn de ontwikkelingen in Griekenland cruciaal voor de rest van de werkende klasse in Europa en daarbuiten. Solidariteit is ons sterkste wapen en houdt niet op aan de landsgrenzen. En effectieve solidariteit kan zich helaas niet beperken tot enkel morele steun. Steun daarom de Griekse antifascistische comités ook financieel. Stort een bijdrage op rekeningnummer BE05 0012-2824-0975 van Blokbuster met vermelding 'Griekenland'.

Blokbuster wil 500 euro ophalen om rechtstreeks door te storten aan de Griekse antifascistische comités die worden opgezet. We denken dat de dreiging in Griekenland te ernstig is om niets te doen en willen alle stappen in de uitbouw van een sterk antifascistisch antwoord ondersteunen.

Griekenland. Migranten beschoten toen ze achterstallige lonen eisten. Ergste racistisch geweld sinds 1999

In de regio rond Nea Manolada werden een dertigtal migranten beschoten door hun ploegbazen. Het ging om aardbeienplukkers die hun achterstallige lonen opeisten maar niet kregen. Hierop gingen ze in staking, wat met brutaal geweld werd beantwoord. De aardbeienplukkers kwamen uit Bangladesh. Voor enkele ploegbazen volstond dat om hen als slaven te behandelen. Er vielen minstens een 30-tal gewonden, waaronder enkele ernstig. Het is het ergste geval van racistisch geweld in Griekenland sinds 1999.

De eigenaar van de aardbeienplantage moet de migranten die plukken nog 750 tot 1.000 euro aan achterstallige lonen, het gaat om een totaal bedrag van zowat 200.000 euro. Toen de arbeiders uit Bangladesh in staking gingen om hun lonen van de afgelopen zes maanden uitbetaald te krijgen, reageerden enkele ploegbazen met geweld. Ze schoten op de stakers en daarbij vielen een dertigtal gewonden, waaronder zeven ernstig.

Het incident in Manolada is het ergste geval van racistisch geweld in Griekenland sinds 1999. Toen kwam een extreemrechtse militant op straat om alle migranten die hij zag neer te schieten. Dat leidde tot twee doden en zeven gewonden.

De arbeiders op plantages als deze in Manolada werken soms dag en nacht, worden slecht betaald en worden wel meer met wapens bedreigd. Bovendien moeten ze een

deel van hun loon afstaan voor 'kost en inwon' op de plantages waar ze in barakken overnachten. Het gaat om moderne slavernij die getolereerd wordt door de lokale autoriteiten. Dat er nu ook effectief geschoten is op deze slaven, is een uitdrukking van het scherper wordende racisme. Met een gewelddadige neonazistische partij als Gouden Dageraad die het voorbeeld geeft, is dergelijk bloedig racisme jammer genoeg niet verwonderlijk.

De regering was er snel bij om het geweld te veroordelen en de politie kondigde aan dat ze de moordenaars zou vervolgen (die waren direct na het incident ondergedoken). De houding van de regering is hypocriet, de huidige en vorige regeringen hebben het bestaan van slavenarbeid bij het plukken van aardbeien steeds toegelaten. Nu wordt plots verklaard dat de arbeidsinspectie zou ingezet worden om de onmenselijke arbeidsomstandigheden te onderzoeken.

De gevestigde politici 'vergeten' dat er in 2008 al een eerste staking was van migranten die op de aardbeinvelden van Manolada werkten. Tussen 2008 en 2012 werden in de regio meer dan 200 PV's opgemaakt tegen werkgevers die illegale vreemdelingen tewerkstelden aan schandalig lage lonen. In 2011 werden twee journalisten die een reportage maakten over de aardbeienplukkers genadeloos in elkaar geslagen. Het geweld vond al die jaren op klaarlichte dag plaats en was algemeen bekend in de regio. Waarom werd toen niet opgetreden?

Het antwoord op die laatste vraag is evident: er werd

**20 χρόνια τώρα ζεστή φιλοξενία,
σφαίρες, απελάσεις, μαύρη εργασία**

**Κυβέρνηση και φασίστες έχουν κηρύξει τον
πόλεμο σε ντόπιους και ξένους εργάτες!**

een oogje dicht geknepen. Deze praktijken zijn immers algemeen verspreid in de regio. De arbeidsinspectie treedt al helemaal niet op, het gebrek aan personeel zal daar geen positieve verandering in brengen.

Gouden Dageraad heeft zich officieel uitgesproken tegen het geweld in Manolada maar voegde er meteen aan toe dat illegale migranten het brood van duizenden Griekse gezinnen ontnemen. Het geweld in Manolada ligt nochtans in de lijn van het geweld dat ook door militanten van Gouden Dageraad wordt gepleegd. Recent nog was er de moord op een Pakistaan in Petralona (op 17 januari) door militan-

ten van Gouden Dageraad, eerder werden linkse militanten vermoord. Het incident in Manolada toont overigens de hypocrisie van Gouden Dageraad. Die partij haalt uit naar de migranten die als slaven werken, maar zegt niets over de slavenhouders. Dat zijn Griekse kapitalisten die liever migranten inzetten omdat die aan lagere lonen en slechtere omstandigheden werken.

De vakbonden moeten deze zaak opnemen. Ze weten al langer van het bestaan van slavenpraktijken maar er werd amper iets tegen gedaan. Er is een offensieve campagne nodig om niet alleen de schuldigen van het bloedbad in Manolada te veroordelen, maar ook om een einde te maken aan de slavernijpraktijken in de regio.

De betogingen van zondag 21 april – in het kader van de herdenking van de strijd tegen de dictatuur - moeten de strijd tegen racisme opnemen en kunnen aangegrepen worden om antifascistische initiatieven, zoals de antifascistische comités, te versterken.

72 gewelddaden op zes maanden - triest bilan: 1 dode en 62 gewonden! Scherpe toename racistisch en fascistisch geweld

De linkse socialisten van Xekinima zijn al van in de jaren 1990 actief in de strijd tegen Gouden Dageraad. Toen ging het nog om een kleine groupuscule van gewelddadige neonazi's, vandaag haalde de partij 7% en 18 verkozenen bij de verkiezingen. Met zowat 10% in de laatste peilingen wordt het de derde partij van het land en is het de enige die sinds de verkiezingen van juni is blijven groeien.

Op een half jaar tijd (tussen 18 september en 18 maart) waren er maar liefst 72 neofascistische en racistische aanvallen. Daarbij vielen 1 dode en 62 gewonden, een kwart van de aanvallen was tegen Griekse activisten gericht.

De linkerzijde en de arbeidersbeweging moeten de strijd tegen Gouden Dageraad en het neofascisme aanpakken. Dit fenomeen zal immers niet vanzelf verdwijnen. De opgang van Gouden Dageraad is het resultaat van de diepe crisis en de miserie waar een brede laag van de samenleving mee geconfronteerd wordt. Maar het wordt ook mee mogelijk door het falen van de link-

se leiding om het voortouw te nemen in de strijd voor echte verandering en dus voor een ander systeem.

In een aantal wijken en steden (Kallithea, Zografou, Thessaloniki, Volos,...) zijn er antifascistische comités opgezet. Dat gebeurt vooral door linkse activisten en ook Xekinima speelt er een actieve rol in. Wij proberen de initiatieven georganiseerd te krijgen met democratische algemene vergaderingen, een maximale betrokkenheid, regionale en nationale structuren, systematische campagnes en een sociaal programma. Racisme en verdeeldheid vinden een basis bij de vele tekorten op vlak van huisvesting, voedsel, onderwijs, werk,... Zowel Grieken als migranten worden daarmee geconfronteerd en het is enkel door er samen rond te strijden dat we tot overwinningen kunnen komen.

De linkerzijde moet een centrale rol spelen en initiatieven nemen en dragen. Hiervoor is een samenwerking ter linkerzijde nodig. En ook op Europees vlak moet de linkerzijde zich coördineren in de strijd tegen het kapitalisme en de gevolgen van de crisis, waaronder ook de groeiende ruimte voor neonazi's als die van Gouden Dageraad.

Foto boven: antifascistisch protest groeit aan. Foto hiernaast: een slachtoffer van racistisch geweld

Tegen wie richt Gouden Dageraad zich? Niet tegen de verantwoordelijken voor de crisis...

De economische crisis slaat hard toe en laat een spoor van sociale vernieling achter. Gouden Dageraad speelt daarop in. Maar de partij keert zich niet tegen de verantwoordelijken voor de crisis, de superrijken en de multinationals die Griekenland jarenlang geplunderd hebben. Neen, migranten zijn een makkelijker doelwit. En de volgende vijand heeft Gouden Dageraad ook al gevonden: de linkerzijde. Hieronder zie je verielingen die door aanhangers van Gouden Dageraad werden aangebracht op een kantoor van de linkse partij Syriza.

Aanval op linkse militanten op straat

Op donderdag 18 april vielen een tiental neonazi's op 300 meter van het kantoor van Gouden Dageraad in de wijk Nikea van Athene militanten aan die campagne voerden onder de slogan 'Deporteer Racisme'. De neo-nazi's gebruikten stokken en vernielden al het materiaal van de activisten. Er vielen twee gewonden.

De antifascisten begonnen meteen met een campagne tegen het fascistische geweld. Ze mobiliseren in de wijk Nikea en de naburige wijk Pireas voor een betoging op zaterdag 27 april.

Dokters en medisch personeel tegen inval Gouden Dageraad in ziekenhuis

In de wijk Nikea in Athene proberen militanten van Gouden Dageraad hun intimidatiecampagnes ook in de ziekenhuizen op te voeren. Ze trekken met een groep naar een ziekenhuis om daar hun boodschap te verspreiden met de mededeling dat enkel Grieken van de gezondheidszorg zouden mogen genieten.

Dokters en medisch personeel hebben zich daar tegen uitgesproken en organiseren het verzet. Op woensdag 24 april werd een groep van een 25-tal aanhangers van Gouden Dageraad uit het staatsziekenhuis van Nikea verdreven door het personeel.

DOSSIER uit ons archief

Griekenland kent een sterke antifascistische geschiedenis. Maar toch slaagde de neofascistische partij Gouden Dageraad er dit jaar in om 7% van de stemmen te halen. Met 400.000 kiezers haalde de partij 18 verkozenen in het Griekse parlement. Zelfs in dorpen die in de Tweede Wereldoorlog door de nazi's van de kaart werden geveegd, zoals Distomo en Kalavryta, haalde Gouden Dageraad gemiddeld 6%. Wat is er aan de hand? Kan dit gestopt worden en hoe? Enkele uittreksels uit artikels van Xekinima samengebracht door Amalia Ioizidou.

Gouden Dageraad is een neofascistische partij, een bende criminelen en krapuul. Partijleider Nikolaos Michaloliakos heeft een strafblad, onder meer voor het plaatsen van bommen in bioscopen die linkse films vertoonden. Recent werd bekend dat hij mede-eigenaar is van een hotel dat optreedt als bordeel. Andere leidinggevende leden van Gouden Dageraad werden ook vervolgd wegens criminele feiten. Er zijn momenteel rechtszaken tegen vier parlementsleden van de partij.

Heel wat commentatoren hadden verwacht dat Gouden Dageraad het publieke geweld zou temperen toen het in het parlement kwam. Maar de partij heeft het hooliganeske gedrag nog opgevoerd, er waren 63 aanvallen op twee maanden tijd. Na de electorale successen was er een brandstichting in een verlaten fabrieksgebouw waarin migranten zich schuil hielden. Dit incident liep bijna fataal af. Er zijn dagelijks verslagen van aanvallen tegen migranten en antifascisten. In het parlement bedreigden verkozenen van Gouden Dageraad bezettingsacties door scholieren. Leden van de partij verdeelden pamfletten in holebicafé's met een duidelijk dreigement: 'jullie zijn de volgende.'

Zelfs de internationale media hadden aandacht voor het extreemrechtse geweld toen militanten van Gouden

De dreiging van Gouden Dageraad

Dageraad een theatergroep en publiek aanvielen bij een stuk dat ze als godlasterend bestempelden. Het deed denken aan de jaren 1930. Er werd ook fysiek uitgepakt naar leden van linkse partijen en organisaties die campagne voerden voor de laatste 48-urenstaking (op 6 en 7 november). Eerder ging de woordvoerder van Gouden Dageraad, Elias Kasidiaris, op televisie over tot een aanval op twee linkse politici: Rena Dourou van Syriza en Liana Kanelli van de KKE.

KEERPUNT

Het keerpunt voor Gouden Dageraad kwam er niet bij de afgelopen parlementsverkiezingen van mei en juni. Het keerpunt lag bij de gemeenteraadsverkiezingen in Athene in 2010. Partijleider Michaloliakos werd toen met 5,27% in de gemeenteraad verkozen. Bij de nationale verkiezingen van 2009 haalde zijn partij amper 0,51%. Het resultaat in 2010 gaf Gouden Dageraad een zekere legitimiteit bij een aantal Grieken die de partij niet langer zagen als louter een marginale groep van extremisten.

De wanhopige sociale en economische situatie in Griekenland heeft de groei van Gouden Dageraad ongetwijfeld versterkt. Maar de crisis alleen volstaat niet als verklaring voor de plotse groei. We moeten ook kijken naar de tactieken die werden toegepast en naar het falen van de gevestigde en de linkse partijen om een uitweg uit de crisis aan te bieden. Zolang er totaal achtergestelde buurten zijn met enorme armoede en werkloosheid, zullen er problemen zijn met criminaliteit en

meer algemeen met een sociale aftakeling. Onder die voorwaarden hebben Gouden Dageraad en het fascisme in het algemeen een gouden kans om een opmars te maken.

Het electorale succes van Gouden Dageraad in 2010 was het resultaat van consistente lokale campagne in achtergestelde wijken. De partij bleef vragen wiens fout het was dat deze wijken achtergesteld waren. Wiens fout is het dat er zoveel armoede, werkloosheid, criminaliteit en geen toekomstperspectief is? Het antwoord van Gouden Dageraad is voorspelbaar: het zijn de migranten en de buitenlanders, niet de grote bedrijven en kapitalisten. Met deze propaganda kwam Gouden Dageraad tussen in de scholen. Er waren petitie's. De partij ging van deur tot deur en organiseerde betogingen. Dat is hoe een electorale basis werd opgebouwd en hoe aanhangers werden gewonnen.

ANTIBESPARINGSRETORIEK

Gouden Dageraad kon zich ook versterken door in te spelen op het ongenoegen tegen het besparingsbeleid. De afgelopen jaren werd de steun voor extreemrechts doorgaans gekanaliseerd door de partij LAOS (Orthodoxe Volksbijeenkomst). Maar LAOS stemde voor het eerste memorandum van besparingen opgelegd door de trojka – de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank en het Internationaal Monetair Fonds. De partij nam ook deel aan de coalitie onder de technocratische premier Lucas Papademos (van november 2011 tot mei 2012). Dit zorgde ervoor dat LAOS werd gezien als een bondgenoot van de trojka en als een partij die aan de kant van het memorandum stond. De partij verloor sterk en moest het terrein prijs geven aan Gouden Dageraad. De meer traditionele extreemrechtse stromingen richtten zich op Gouden Dageraad als 'meer authentieke' vertegenwoordiger van het Griekse nationalisme.

Gouden Dageraad begreep dat de linkerzijde een enorm voordeel zou hebben indien het als enige politieke vertegenwoordiger van het verzet tegen het besparingsbeleid zou optreden. De partij keerde zich ook tegen het memorandum en liet uitschijnen dat het aan de kant van het antibesparingsverzet stond. Het maakte het voor Gouden Dageraad naar eigen zeggen mogelijk om ook actief te zijn in de "voorheen puur 'rode wijken'."

De meeste aanhangers van de partij zijn jongeren die niets te verliezen hebben. Meer dan de helft van de Griekse jongeren vindt geen werk. Wie wel werk heeft,

kent verschrikkelijke arbeidsomstandigheden, onzekere jobs en bijzonder lage lonen. De beste resultaten behaalde Gouden Dageraad onder studenten en jongeren (9,5%), boeren (9,3%) en werklozen (9,1%). De partij brengt voor die lagen een eenvoudige boodschap: alles is de schuld van de migranten en de corrupte politici.

Ondanks alle stoere praat heeft Gouden Dageraad nog geen vinger uitgestoken naar politici van de regeringspartijen, bankiers,... De enigen die wel bedreigd werden of fysiek aangevallen, waren politici van de linkse partijen. Het is verontrustend dat de helft van de politieagenten voor Gouden Dageraad stemde. Het is algemeen geweten dat de Griekse politie, en zeker de oproerpolitie MAT, nauwe banden heeft met Gouden Dageraad. Recent gepubliceerde documenten bevestigen dit. Als leden van Gouden Dageraad de straat op trekken, worden zij niet door de politie aangevallen. Terwijl andere betogers worden aangepakt, worden de militanten van Gouden Dageraad beschermd door de MAT.

De centrale slogans van Gouden Dageraad zijn: 'weg met de vreemdelingen' en 'Griekenland voor de Grieken'. Er wordt het beeld geschapen van 'Gouden Dageraad tegen al de rest'. In de praktijk betekent dat echter: 'Gouden Dageraad tegen al wie zich tegen de besparingen verzet.' De anderen – de reders, grote bedrijven en kapitalisten in het algemeen – hebben niets te vrezen. In het parlement steunde Gouden Dageraad nieuwe belastingverlagingen voor de reders, terwijl het in Athene instemde met het privatiseren van openbare parkings. Er zijn tal van gelijkaardige voorbeelden.

Afgelopen voorjaar provoceerden leden van Gouden Dageraad personeel uit de mediasector dat betoogde. De extreemrechtse militanten reden met scooters rond de betoging en brachten onder meer de nazigroet en andere obscene gebaren. Op 7 november stonden ze in Volos buiten aan hun kantoor de deelnemers van de betoging in het kader van de algemene staking op te wachten met stokken in de aanslag. De betoging was echter te groot om aan te vallen. Ze bedreigden ook vertegenwoordigers van de lerarenvakbond omdat deze steun geeft aan antifascistische acties.

Dit kreeg ook een theoretische uitdrukking. Op de website van Gouden Dageraad werden enkele artikels geplaatst waarin werd uitgelegd waarom de partij tegen stakingen is: die creëren immers "haat onder Grieken". De partij sprak zich publiekelijk uit tegen bepaalde stakingen in bedrijven, sectoren,... Het terugkerende ar-

gument daarbij is dat alle Grieken van dezelfde natie zijn, hetzelfde bloed hebben en tot hetzelfde ras behoren. Het onderscheid tussen arm en rijk, tussen arbeiders en bazen, tussen onderdrukkers en onderdrukten, wordt ontkend. Volgens Gouden Dageraad moeten de Grieken zich maar koest houden, want betogingen en stakingen leiden tot “de verdeeldheid die het systeem net wil”. Dat standpunt verschilt niet zo sterk van wat de regering en de bazen zeggen.

Dit leidt ertoe dat dat Gouden Dageraad steeds afwezig is bij mobilisaties van arbeiders en jongeren, bij alle algemene stakingen, alle betogingen, pleinbezettingen,...

VLUCHTELINGEN, MIGRANTEN EN ULTRA-NATIONALISME

Het extreme nationalisme van Gouden Dageraad vindt een uitdrukking in een virulente en racistische campagne tegen vluchtelingen en migranten. De partij eist de volledige verwijdering van alle migranten uit Griekenland. Dat zou de enige oplossing zijn voor werkloosheid, armoede en criminaliteit. Gouden Dageraad probeert dit op een bijzonder racistische manier als oplossing naar voor te schuiven. Zo offert de partij ‘bescherming’ aan bejaarden aan als ze hun pensioen van de bank afhalen, de bejaarden worden beschermd tegen zogenaamde ‘buitenlandse criminelen.’ De afgelopen twee jaar is de werkloosheid verdriedubbeld terwijl er

geen gelijkaardige toename was van het aantal migranten en vluchtelingen. Veel vluchtelingen zochten elders een beter leven op.

Gouden Dageraad verklaart: “Grote problemen vergen extreme oplossingen. Er is een revolutionaire voorhoede nodig om het rotte politieke establishment te vernietigen. Deze voorhoede, na het verdwijnen van de zogenaamde ‘revolutionaire linkerzijde’, kan enkel nationalistisch zijn.” De demagogie van de partij staat bol van het nationalisme waarbij wordt uitgehaald naar ‘verraders’ en ‘samenzweers tegen de natie’. De ironie is dat het Griekse kapitalisme (de heersende klasse) net diegene is die akkoorden sluit met het neokolonialisme van de trojka. Dat is geen uniek gegeven voor Griekenland, het is een centraal kenmerk van hoe het globale kapitalisme functioneert. De zwakkere burgerlijke klassen overleefden historisch gezien steeds door machtige burgerlijke klassen uit te kiezen als ‘beschermheren’.

In de ‘revolutie’ van Gouden Dageraad en haar ‘vernietiging’ van het establishment is geen rol weg gelegd voor de miljoenen arbeiders, onderdrukten en jongeren. Neen, deze ‘revolutie’ moet het werk zijn van een ‘nationalistische voorhoede’ naar het model van Mussolini, Hitler en het kolonelsregime in Griekenland (1967-74). De rol van Gouden Dageraad zal zich beperken tot een contrarevolutionaire rol waarin het hoogstens een dodelijke bondgenoot voor het leger en andere reactionaire

staatskrachten kan zijn.

Met betrekking tot de kwestie van de Griekse crisis en het besparingsbeleid komt de positie van Gouden Dageraad erop neer dat het pleit voor het heronderhandelen van het memorandum. Er wordt niet opgeroepen tot het niet afbetalen van de schulden, want de partij wil geen confrontatie met het Griekse kapitaal dat als locomotief voor de economie wordt gezien. Het Griekse kapitaal anderzijds wil geen confrontatie met de bazen in Duitsland, de EU, de VS,...

FALEN VAN LINKS

De opkomst van Gouden Dageraad – en meer algemeen van racisme, nationalisme, extreemrechts en neofascisme in Europa en daarbuiten – is ook het resultaat van het falen van de linkerszijde om te antwoorden op de dringende behoeften van de arbeiders in de diepste crisis van het kapitalisme sinds decennia en ook van de bijhorende nederlagen van de beweging.

In Griekenland was er een onderschatting van Gouden Dageraad en de gebaren. De linkerszijde beperkte zich vaak tot het veroordelen van gewelddadige aanvallen, tot het wijzen op de historische ervaring met het fascisme of zelfs tot het aannemen van een ‘humanitaire’ benadering in plaats van een internationalistisch klasstandpunt over migratie.

Bovendien heeft de politieke afwezigheid van de linkerszijde in de meest achtergestelde wijken een vacuüm gecreëerd waar Gouden Dageraad op kon inspelen met een dagelijkse activiteit in deze buurten. Er was ook het kunstmatige idee dat een betoging door deze wijken zou volstaan om Gouden Dageraad er te verjagen.

De ergste fout was de weigering van de grote linkse krachten om gemeenschappelijke comités op te zetten van Grieken en migranten om de gezamenlijke problemen samen aan te pakken en samen te strijden. De verenigde kracht van de linkse partijen en organisaties werd nooit ingezet om initiatieven en acties te ontwikkelen om de arbeiders en jongeren, waaronder vluchtelingen en migranten, te verenigen.

HOE KUNNEN WE GOUDEN DAGERAAD STOPPEN?

Xekinima is al jarenlang actief in de strijd tegen racisme en fascisme. We riepen al op tot een verenigd front van de linkerszijde, de vakbonden en bewegingen nog voor Gouden Dageraad zich kon vestigen als par-

tij met verkozen parlementairen. De situatie vandaag is nog ernstiger. Er is een grote antifascistische inspanning nodig. De verenigde deelname van de linkerszijde daaraan is van groot belang. We hebben regelmatig concrete voorstellen daartoe gedaan, nog voor de grote electorale vooruitgang van Gouden Dageraad.

Na de verkiezingen stelde Xekinima voor om volgende stappen te zetten: het creëren van antifascistische comités in alle wijken, werkplaatsen, scholen en universiteiten; het opzetten van zelfverdedigingsgroepen in die wijken die gevaarlijk zijn geworden voor linkse activisten of antifascisten; een campagne om de dagelijkse propaganda van de neofascisten in de wijken te beantwoorden; verenigde strijd van Grieken en migranten om de gemeenschappelijke problemen aan te pakken.

We stelden aan de vakbonden voor om leden van neofascistische groeperingen en Gouden Dageraad in het bijzonder uit te sluiten. Dit werd na de val van de militaire junta in de jaren 1970 een traditie op de werkvloer en in de studentenvakbonden. Het is belangrijk dat dergelijke beslissingen door de vakbondsafdelingen worden genomen om meteen ook hun eigen strijd vandaag en morgen te beschermen.

Er werden in een aantal buurten van Athene en andere steden effectief antifascistische comités opgezet. Xekinima heeft bij een aantal van deze comités zelf het initiatief genomen. Het valt op dat lokale activisten van de verschillende organisaties deze inspanningen ondersteunen. Daarnaast heeft de lerarenvakbond een belangrijker rol gespeeld in een aantal buurten. Er werd officieel beslist om het thema van antifascisme naar voor te brengen in de scholen.

De grootste linkse partijen (Syriza en de KKE) hebben jammer genoeg de dringendheid van het probleem niet ingezien. De KKE treedt op haar traditionele sectaire wijze naar buiten. Syriza stelde dat er nood is aan antifascistische acties maar nam geen initiatieven in die richting, er waren enkel initiatieven door sommige componenten van Syriza. Maar het centrale secretariaat van Syriza heeft recent wel beslist om haar positie te veranderen en is nu voorstander van antifascistische comités.

Daarnaast zijn er ook nog andere kleinere linkse organisaties die ofwel het belang van antifascistische strijd niet inzien ofwel in comités zodanig werken dat ze de beweging tegenwerken in plaats van ze te helpen.

NIEUWSBRIEF BLOKBUSTER

Historisch gezien vindt het fascisme steeds een vruchtbare voedingsbodem in tijden van besparingen, massale armoede en werkloosheid. Dat is waarom het belangrijk is om onze campagnes tegen fascisme te koppelen aan een programma tegen besparingen en tegen de kern van het probleem: het kapitalistische systeem. Het kapitalisme zal als laatste strohalm niet aarzelen om beroep te doen op een dictatoriaal regime. De kapitalisten zullen niet zomaar de macht overdragen aan fascistische krachten als Gouden Dageraad, maar ze zullen dergelijke groepen wel gebruiken als hulpmiddel voor het leger, de oproerpolitie,... Het is een dodelijk wapen tegen arbeidersorganisaties. De Griekse arbeidersklasse is absoluut niet verslagen, maar politieke fouten kunnen net zoals in Duitsland in het verleden leiden tot nederlagen.

De Griekse linkerkant moet geduldig het fenomeen van migratie uitleggen. Wiens fout is het dat er achtergestelde buurten zijn met armoede en dakloze migranten? We moeten uitleggen dat dit fenomeen zal blijven bestaan zolang er armoede, honger en oorlog is. Als we dit op een correcte manier aanbrengen, kunnen we ook delen van de samenleving bereiken die voorheen door de propaganda van Gouden Dageraad waren beïnvloed. Griekenland is overigens een land waarvan de bevolking zelf een aantal migratiegolven kende, de jongeren proberen vandaag ook andere oorden op te zoeken omwille van de crisis.

Het is belangrijk om een socialistisch programma naar voor te brengen. Het is belangrijk om geduldig uit te

leggen van waar de crisis en de besparingen komen. De echte standpunten van Gouden Dageraad moeten steeds opnieuw uitgelegd worden. De partij is niet tegen het memorandum, zoals het probeert te laten uitschijnen, maar vooral tegen de arbeidersmobilisaties en tegen het verzet tegen de besparingen.

Het is belangrijk om alle besparingen te bestrijden, om middelen te eisen voor de noden van de samenleving en niet van de bankiers. De staat moet zo worden georganiseerd dat de netwerken van drughandelaars en mensensmokkelaars worden aangepakt en niet de slachtoffers ervan. Er is nood aan een gerechtelijk systeem dat optreedt tegen alle agenten die meewerken met racistische daden of met neofascisten. Dit moet allemaal gekoppeld worden aan een geplande, democratisch gecontroleerde economie op basis van de behoeften van de overgrote meerderheid van de bevolking en niet die van een handvol families en grote multinationals.

De Grieken moeten weigeren om de schulden terug te betalen. Ze moeten opkomen voor de nationalisatie van het financiële stelsel en van alle strategische eenheden en grote bedrijven. Deze nationalisatie moet onder democratische arbeiderscontrole met absolute transparantie. Zo'n oplossing zou een inspiratie zijn voor andere arbeiders die doorheen Europa opkomen tegen het besparingsbeleid. Het zou het begin vormen voor een socialistische confederatie van Europa waarmee een einde wordt gemaakt aan het nachtmerriescenario van een kapitalistisch Europa dat enkel verenigd is door armoede en werkloosheid.

Aalst: geheim bestuursakkoord lekt uit

Artikel door Filip De Bodt, overgenomen vanop uilekot.org

Via een gunstige wind kwam het Aalsters bestuursakkoord op de tafel terecht van de Noig Verontruste Aalstenaars. Het akkoord circuleert op 10 geschreven exemplaren. De schepenen hebben er een exemplaar van. Het akkoord ademt een autoritaire geest uit tegenover de leden van de meerderheid en bevat heel wat asociale elementen. Voor de inschrijving van 'niet-Belgen' wordt gedacht aan aparte loketten, waarin o.m. politieagenten zouden ingeschakeld worden.

Het akkoord telt 66 bladzijden. Het gaat om een gecoördineerde versie. Daarnaast bestaat er nog een integrale versie op 4 papieren exemplaren.

Het akkoord zegt dat het College van Burgemeester en Schepenen collegiaal wil beslissen, of althans in de mate van het mogelijke. In het slechtste geval kan er gestemd worden. Toch wordt aan de gemeenteraadsleden van de meerderheid onvoorwaardelijke trouw gevraagd: "De ondertekenende partijen verbinden er zich toe dat alle leden van hun fractie op de gemeenteraad conform de afspraken binnen de meerderheid stemmen. Wanneer een gemeenteraadslid anders stemt dan de meerderheid plaatst die zich buiten de meerderheid." Het gemeenteraadslid wordt dan niet meer uitgenodigd op het meerderheidsoverleg en wordt verwijderd uit de gemeenteraadscommissie. Politici én personeel moeten ook terughoudend zijn bij hun interventies in sociale medianetwerken als facebook. Dit wordt opgenomen in een deontologische code.

Ook naar de bevolking toe wordt discussie en participatie niet de belangrijkste betrachting. Rond het idee om de Belgische vlag te verwijderen, straatnaambordjes te vervlaamsen etc... wordt vb. expliciet gezegd: "Deze afspraken worden onmiddellijk toegepast, evenwel zonder er over te communiceren, noch in de ene, noch in de andere richting."

PERSONEELSKOST TERUGDRINGEN.

Aalst wil zijn personeelskost terugdringen van 42 % van het budget tot 36 %. Dat wil men doen door mensen die op pensioen gaan gedeeltelijk niet te vervangen, door de verzelfstandiging in agentschappen te stimuleren én een aantal stedelijke taken over te hevelen naar de sociale economie. Er komen nieuwe arbeidsvoorwaarden en loonschalen "om het personeel te stimuleren". Het vrijgekomen budget gaat naar de extra-pensioenbijdrage én een ganse reeks aan plannen en openbare werken (stationsomgeving, postgebouw, Pupillen, Albrechtlaan, nieuw stadion en sportcomplex enz...) . Of dit genoeg zal zijn om alle nieuwe plannen te bekostigen is evenwel een zéér grote vraag die in het akkoord niet beantwoord of becijferd wordt. Of er tegelijkertijd nog voldoende middelen zullen overblijven om een écht sociaal beleid te voeren, is twijfelachtig. Men wil zijn best doen om een gevangenis naar Aalst te halen. Bij de politie streeft men naar "een verhoging van de operationele capaciteit" zonder dit verder uit te leggen. Allicht vindt men dit soort zaken terug in de aparte versie die in een nog kleiner comité verspreid werd.

HIER SPREEKT MEN NEDERLANDS.

Zowel in woon- als sociaal beleid streeft men naar een

NIEUWSBRIEF BLOKBUSTER

status quo tegenover het bestaande beleid, mits méér inpassing in de vrije markt economie, méér sociale fraudebestrijding en het aantonen van banden met Aalst. Er komt een actief woonbeleid waarbij geprobeerd wordt om zoveel mogelijk mensen “met een band met Aalst” actief vooruit te helpen. Voor sociale hulp en dienstverlening wordt de taalwetgeving strikt toegepast. Het bekomen van een sociale woning wordt afhankelijk van de kennis van het Nederlands. Die verplichting wordt in het huurcontract opgenomen én achteraf gecontroleerd. België werd voor deze aanpak al een paar keer veroordeeld door Europa. Toch wil Aalst als stad een betere relatie met Europa: dicht bij Brussel, zonder een voorstad van Brussel te worden.

APARTE LOKETTEN.

Net zoals in Mechelen worden de diensten Vreemdelingenzaken en Integratie samengevoegd. Aalst zet evenwel een stap verder door de dienst mogelijks ook op een andere plaats onder te brengen en er ook alle producten van de dienst Bevolking aan de man/vrouw te brengen. Een externe juridische privaatrechtelijke dienst moet de ambtenaren bijstaan én “Men onderzoekt of een permanente aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de politie de efficiëntie van de werking ten goede zou komen.”

Het gelekte akkoord is niet van die aard om de Noig Verontruste Aalstenaars tot méér rust te brengen: “Het akkoord is politiek zéér autoritair naar de politici toe en plaatst de inwoners grotendeels buiten spel in de politieke discussie. Op sociaal vlak wordt er flink be-

zuinigd op personeel en houden we ons hart vast rond het binnenbrengen van méér zelfstandige entiteiten, op de privé gebaseerde loonschalen enz... De strikte interpretatie van taalwetten en co kan ontspreken tot een heksenjacht. Men wil internationale voordelen meepikken en gedraagt zich tegelijkertijd zéér gesloten. Wij vragen ons af waar het voorstel van aparte loketten van schepen Van Overmeire vandaan komt? Ons doet het denken aan eventuele restanten van het apartheidsregime in Zuid-Afrika of aan de aparte loketten voor Vlamingen waar talrijke flaminganten tegen betoogden in het Schaarbeek van de jaren zeventig.”

Tot slot nog dit: naar aanleiding van het hoofddoekenverbod in Boom (waarbij een gemeenteraadslid van de SP.A gevisieerd werd), en waar intussen is op teruggekomen, kwam Aalst ook nog eens in het vizier van de media. Op het moment dat de lijstvorming bij de SP.A nagenoeg rond was, werd een kandidaat, die er voor was uitgekomen dat ze een hoofddoek zou dragen, van de lijst geschrapt. Volgens goed ingelichte bron gebeurde deze schrapping onder zware druk van de N-VA.

Ondertussen zijn er nieuwe voorzittersverkiezingen Spa Aalst doorgegaan, waarbij Patrick De Smedt, die toch wel de kritische stem vertolkte, deze gewonnen heeft. Zijn compagnon de route is Sam Van de Putte, die hem zal bijstaan als secretaris.

Hier kan je op de website van DeWereldMorgen het bestuursakkoord lezen: http://www.dewereldmorgen.be/sites/default/files/attachments/2013/04/24/bestuursakkoord_aalst.pdf

Boomse N-VA burgemeester wil bepalen wat gemeenteraadsleden dragen

Op economisch vlak kan het allemaal niet liberaal genoeg zijn voor de nieuwe Vlaams-liberalen van N-VA. Iedere regelgeving door de gemeenschap wordt als storend en bedreigend voor de concurrentiekracht gezien. Op andere vlakken kunnen er dan weer niet genoeg regels opgelegd worden. Een nieuw dieptepunt in het moraliserende vingerwijs komt uit Boom. Daar wil de N-VA-burgemeester dat een verkozenen van de oppositie geen hoofddoek draagt op de gemeenteraad. Van een democratisch verkozen gemeenteraadslid wordt een religieuze neutraliteit geëist die de partij helemaal niet verwacht van de (al dan niet frauderende) diamantairs waar ze de politieke belangen van behartigt.

Je zou denken dat er op een ogenblik van economische crisis en bijhorende sociale spanningen wel andere katten te geselen zijn. Maar dat is buiten Jeroen Baert gerekend. Die raakte in de nasleep van de electorale tsunami van Bart De Wever verkozen tot burgemeester van Boom. De eerste maatregel waarmee hij het nieuws heeft gehaald, is de beslissing om aan gemeenteraadsleden te vragen om geen hoofddoek meer te dragen. Net zoals het gemeentepersoneel zouden verkozenen ‘neutraal’ moeten zijn.

Neutraliteit betekent volgens het N-VA-woordenboek dat de patronale logica van VOKA als objectieve bijbel wordt gehanteerd, dat de Vlaamse feestdag vanuit een neutraal volksgevoel met grote leeuwenvlaggen wordt gevierd, dat de grote leider met rugnummer 1302 aan de start komt bij de Antwerp Ten Miles en dat het ene Boomse gemeenteraadslid met een hoofddoek die standte pede afzet. De enige neutrale kledingnorm is het kostuum met strikje waarmee De Wever op de Antwerpse nieuwjaarsreceptie de kracht van de “verstriking” op gang zette.

De heisa rond het opleggen van ‘neutraliteit’ aan een politieke verkozenen wijst op de beperkingen van het begrip ‘neutraliteit’ en het doortrekken van de maatregel voor gemeentepersoneel naar anderen maakt meteen de hypocrisie van het hoofddoekenverbod op zich duidelijk. Een niet-afdwingbare maatregel gericht tegen één verkozenen doet niet zozeer aan neutraliteit denken, maar wel aan pesten. En hoe zou een burgemeester kunnen bepalen of een verkozen gemeenteraadslid al dan niet een godsdienstig of cultureel gebaseerd kenteken zou mogen dragen? Zal Jeroen Baert voor het begin van ie-

dere gemeenteraadszitting een uitgebreide controle van alle verkozenen houden?

De burgemeester erkende dat de ‘deontologische regel’ (wat een ontdekking: pesten kun je voortaan ook als ‘deontologie’ omschrijven!) niet afdwingbaar maar, maar als het gemeenteraadslid van Boom Eén er geen gevolg aan geeft, “zegt dat veel over haar houding”. Wij dachten eerder dat het pestgedrag van Jeroen Baert veel zei over waar zijn partij voor staat. Enkel de eigen boodschap en de eigen manier om die te brengen, is voortaan nog toegelaten als het van zijn N-VA afhangt.

Neutraliteit is een hol begrip dat op verschillende manieren kan geïnterpreteerd worden. Voor de enen is wat ze zelf denken en willen ‘neutraal’, voor anderen is het aanvaarden van ieders eigenheid gekoppeld aan een uitbreiding van de openbare dienstverlening en een sociaal beleid waardoor iedereen een plaats in de samenleving vindt wat nodig is. Wij vertrekken vanuit het tweede standpunt en benadrukken de noodzaak aan verzet tegen het besparingsbeleid op lokaal vlak. Of iemand aan een gemeenteloket een hoofddoek draagt of – je weet maar nooit – een regenboog T-shirt, is niet doorslaggevend voor de dienstverlening.

De maatregel van de Boomse burgemeester kwam er door steun van zijn coalitie van N-VA, Open Vld en CD&V. Mogelijk zal de nationale mediabelangstelling ervoor zorgen dat de maatregel wordt ingetrokken. Op een ogenblik dat alle steden en gemeenten een hard besparingsbeleid voorbereiden of op gang trekken, staan de moraliserende conservatieven van N-VA klaar om de kaart van ‘verdeel-en-heers’ volop te trekken.

HOU ANTWERPEN NEO-NAZIVRIJ OP 1 MEI!

De neonazi's van N-SA zijn Duit op wat mediabelangstelling en provocaties. De eerst aangekondigde betoging in Borgerhout op 1 mei werd afgeblazen en vervangen door een meeting. Die meeting zal plaatsvinden in een café op de Antwerpse Grote Markt waar op dat ogenblik de 1 mei stoet eindigt. Daarna willen de neonazi's naar het buurtfeest in Borgerhout trekken. Wij vinden dat alvast niet aanvaardbaar. Hieronder vind je het standpunt dat we eind maart publiceerden.

Een klein groepje neonazi's wil van de internationale dag van de arbeid, een dag van strijd en solidariteit voor socialisme, gebruik maken om het eigen racisme en de afkeer van de arbeidersbeweging in het voetlicht te plaatsen. Daar moet gepast op worden geantwoord: door hen geen millimeter ruimte te geven.

Het kleine groepje neonazi's van N-SA (Nieuw-Solidaristisch Alternatief) zag een uitgelezen kans om in Borgerhout een mediagenieke provocatie te lanceren. Met De Wever als burgemeester en een lokaal bestuur in Borgerhout waar de N-VA niet aan deelneemt maar de PVDA wel, was er een grotere kans om, na eerdere afwijzingen in Mechelen en Gent, groen licht te krijgen voor een provocatieve actie op 1 mei. Wellicht zal de aankondiging van een buurtfeest op het Moorkensplein alsnog leiden tot een intrekking van de toelating om een neonazi bijeenkomst te houden.

Zoals eerder gezegd zijn wij voorstander van een krachtig antwoord in de vorm van een mobilisatie. De afgelopen dagen was er heel wat discussie over welk soort antwoord vereist is. Vanuit de vakbonden werd gereageerd met een bericht van ABVV en een oproep van BBTK om de 1 mei optocht in Antwerpen nationaal te versterken. De oproep voor een buurtfeest op het Moorkensplein op 1 mei haalde op Facebook intussen meer dan 1.500 deelnemers. Dat toont het potentieel van verzet tegen de neonazi's.

Doorheen de antifascistische acties van de afgelopen jaren hebben wij steeds gepleit voor bewuste politieke acties waarmee naar buiten wordt getreden en waarbij de boodschap van sociale antwoorden op verdelende aspecten als racisme, seksisme of homofobie centraal wordt gesteld. Wij hebben ons steeds verzet tegen het standpunt dat we extreemrechts beter kunnen negeren omdat tegenacties teveel aandacht zouden vestigen op kleine groepjes als N-SA. Het klopt dat de N-SA en haar brulboei Eddy Hermy zichtbaar genieten van de aandacht die ze krijgen. Maar indien we acties van neonazi's gewoon negeren, kunnen ze zich ongestoord proberen op te bouwen. Waarom zouden we het hen gemakkelijk maken? Dat omvat een risico dat het moeilijker wordt om de strijd aan te gaan eens het gevaar groter is geworden. Wij zijn het niet eens met de PVDA die meteen aankondigde dat het niet op de provocaties zou ingaan en dus geen tegenactie zou organiseren. De partij had beter aangekondigd dat het de electorale basis zou mobiliseren rond sociale eisen waarmee het de asociale politiek van De Wever bestrijdt en tegelijk iedere ruimte voor de neonazistische straatvechters van N-SA beperkt.

Dat een actieve tegencampagne resultaat kan opleveren, zien we ieder jaar met de anti-NSV betoging. Dat is een betoging tegen een haatmars van de studenten van het Vlaams Belang, afwisselend in Gent, Antwerpen en

Leuven. Ook dit jaar waren er vier keer zoveel antifascistische betogers als er extreemrechtse aanhangers op de been werden gebracht. De campagne onder studenten maakte dat de mobilisatie bekend was en maakte het voor extreemrechts bijzonder moeilijk om zelf een actieve campagne te voeren. Studenten gooiden de NSV-pamfletten al snel weg, extreemrechts moest de campagne beperken tot het stiekem ophangen van affiches. Met Blokbuster zijn we alvast van plan om in maart 2014 in Antwerpen een strijdbare anti-NSV betoging te organiseren.

De actie van N-SA zal beperkter zijn dan de optocht van NSV en ongetwijfeld zullen de neonazi's er zich niet aan wagen om in Borgerhout zelf campagne te voeren voor hun actie. Een klein groepje zal van buitenaf komen. Langs de andere kant is er een groot potentieel van mobilisatie en verzet onder de lokale bevolking van Borgerhout en de arbeidersbeweging in het algemeen, de verontwaardiging en de steun voor het buurtfeest maken dit duidelijk.

Dit betekent dat er voor antifascisten een gunstige krachtsverhouding mogelijk is, waarbij zelfs een volledige blokkade tot de mogelijkheden behoort. Maar een krachtsverhouding komt niet uit de lucht vallen, het is het resultaat van een volgehouden campagne die op een actieve wijze de brede steun in mobilisatie omzet.

Wij denken dat een antifascistische mobilisatie het beste kan met een politieke benadering. Uiteraard hebben wij geen probleem met feesten en dansen, maar als de antifascistische actie van iedere inhoud wordt ontdaan, gaat er weinig politieke dynamiek van uit. Het argument dat een betoging een 'kille' en een feest een 'warme' actie zou zijn, is niet correct. Of is een neona-

zistisch feest plots een 'warme' bijeenkomst? Als een actie gericht is tegen een bijeenkomst van neonazi's of extreemrechts kunnen we best meteen duidelijk maken waarom wij die bijeenkomsten een probleem vinden en wat ons antwoord op extreemrechts is. Een a-politieke benadering leidt al snel tot een erg beperkte visie die niet verder komt dan een moraliserende symbolische actie zonder inhoud. En dat is niet bepaald een manier waarmee we niet-overtuigden zullen overtuigen. Wat als de neonazi's vervolgens het apolitieke feest verwelkomen en er opdagen?

Met een politieke benadering bedoelen we dat de voedingsbodem voor extreemrechts wordt benoemd en dat er eisen tegenover worden geplaatst. Neonazi's kunnen een zekere steun vinden op basis van een algemene afkeer en vervreemding van de samenleving, wat versterkt wordt in tijden van crisis en bijhorende sociale uitsluiting van een steeds grotere laag van de bevolking. Daartegenover plaatsen wij de strijd voor een betere toekomst: jobs, huisvesting, openbare diensten,... in plaats van de haat van racisme, seksisme, homofobie,...

Een betrokkenheid van de arbeidersbeweging in de strijd tegen extreemrechts is van enorm belang. De potentiële kracht van de arbeidersbeweging is enorm, de vakbonden organiseren in dit land drie miljoen leden. Het grootste aantal kandidaten bij verkiezingen is er niet bij de gemeenteraadsverkiezingen, maar nog steeds bij de sociale verkiezingen. Geen enkele andere kracht is in staat om te mobiliseren zoals de vakbonden dit kunnen.

Als die potentiële kracht wordt ingezet, is het onmogelijk voor neonazi's om gelijk waar in Antwerpen een actie op 1 mei te organiseren. Daarmee willen we niet zeggen dat de traditionele 1 mei optocht moet afgeblazen of vervangen worden door een ander soort betoging. Uiteraard hopen we dat de 1 mei optocht in Antwerpen een sterke antifascistische boodschap zal brengen. Bovendien kan de aanwezigheid van heel wat syndicalisten en strijdbare socialisten in de stad worden aangewend om na de stoet ook een antifascistische actie te voeren.

Bij gebrek aan een oproep voor een politieke antifascistische betoging overheerst helaas ook in syndicale kringen in Antwerpen het idee dat we best 'niet op de provocatie ingaan'. Nochtans is er nog geen enkele provocatieve patronale besparingsmaatregel gestopt door deze passief te negeren of door er geen aandacht aan

Op 1 mei willen deze mensen in Borgerhout provoceren. Laten we dat toe?

NIEUWSBRIEF BLOKBUSTER

te geven. Waarom zouden we onze antifascistische opstelling laten varen en vrijspel geven aan neonazi's? Zwakheid zet aan tot agressie van de overkant. Dat is in de verhoudingen tot patronaat en patronale politici het geval, maar ook in de positie van neonazistische provocateurs die als doel hebben om de arbeidersbeweging te breken.

Het argument dat De Wever als lachende derde kan toekijken bij confrontaties en rellen is reëel. De vraag is hoe we dat kunnen vermijden? Als we ons afzijdig houden en de neonazi's zonder enig verweer loslaten op Borgerhout is de kans op rellen eveneens reëel. Door de woede tegenover racisme en extreemrechts degelijk te organiseren, is het mogelijk om dat te vermijden. In

Duitsland werden in verschillende steden reeds massale blokkade-acties gehouden waardoor neonazi's niet konden betogen. Door de publieke ruimte volledig te bezetten – directe actie veronderstelt dat het om een massale actie gaat – blijft er geen millimeter ruimte voor de neonazi's.

Het geplande buurtfeest kan zo'n rol spelen. Door het centrum van Borgerhout te bezetten, wordt het voor de neonazi's onmogelijk om daar iets te doen. Als het feest zich bovendien niet in het hoekje van apolitieke evenementen laat drummen – de gevestigde partijen zullen niet nalaten om daar pogingen toe te ondernemen – en een strijdbare antifascistische boodschap brengt, is het mogelijk om breder te mobiliseren in de buurt en het passieve ongenoegen tegenover racisme om te zetten in een actieve betrokkenheid bij het verzet ertegen.

BorgerhouDt van Iedereen

1 mei buurtfeest van solidariteit en verbondenheid

speakers' corner

"ik sta hier want..."

geefplein met soep en muntthee,

breng mee en deel: cake, taart,

koekjes, gebak,...

vrije bijdrage ten voordele van

kids zone met grimeren,

knutselen, stoeptekenen,...

muziek van Hei Pasoep, NoMoBS,

Jazz Delivery, Plug it in, Les Øffs,

Boho All Stars, Kameraad Korsakov,

Occupy Antwerp, Red 3lephant,

Pieter Embrechts, slam poetry van

Mon-Amina-Henk, Bruselo

(Groovalicious),...

Moorkensplein

Borgerhout

van 14u tot 19u

met om 16u

"De oproep van 1 mei 2013"

Volg ons op

BorgerhouDtvanIedereen.wordpress.com

BorgerhouDt.van.Iedereen@gmail.com

SAMENLEVINGSOPBOUW
Antwerpen stad

